

Jeg skal paa mit Partis og egne Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Tvede: Efter den udførlige Omtale af det foreliggende Lovforslag, som af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) nu er givet, skal jeg indskrænke mig til paa det konservative Følkepartis Vegne at anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet vi har bemærket os, at de paa dette Omraade sagkyndige har sagt god for, at Hensynet til den Sikkerhed, der bør være for dem, der tegner Livsforsikringer, ikke i nævneværdig Grad forrykkes, saaledes at Forholdet derved kunde blive mindre tilfredsstillende, end det har været under de nuværende Forhold.

Nina Bang: Jeg vil tillade mig en enkelt Bemærkning i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Det er Influenzaepidemien, der synes at have bevirket, at dette Lovforslag er fremkommet. Nu ved man, at det i mange Aar har været saaledes, at Livsforsikringsselskaberne gennem deres Agenter har søgt Publikum, og at Publikum ogsaa har været meget villigt til at tegne Forsikringer. Jeg har i det mindste altid følt en stor Overraskelse, naar jeg af Livsforsikringsselskabernes Beretninger har set, hvilket stort Antal af nye Forsikringer de har tegnet. Men det er jo ogsaa bekendt, at mange af disse Forsikringer kun har bestaaet en ganske kort Tid, idet de forsikrede saa er blevet kede af det. Derved har Forsikringsselskaberne tjent mange Penge. Nu har imidlertid Influenzaepidemien vendt op og ned paa det tidligere Forhold. Nu er det ikke længere Livsforsikringsselskaberne, der søger Publikum, men Publikum, der søger Selskaberne. Desuden har Livsforsikringsselskaberne naturligvis ogsaa haft et vanskeligt Efteraar, fordi netop saa mange af dem, der er døde, har været unge Folk. I den Anledning søger Livsforsikringsselskaberne en midlertidig Ændring af § 17, men jeg ser ikke, at der nogetsteds i dette Lovforslag er Tale om midlertidige Ændringer. Der synes kun at være Tale om en Ændring, der skal være permanent. Det er jo ikke sikkert, at de Forhold, der nu har drevet saa mange ind i Livsforsikringsselskaberne, har bragt dem tilsvarende Tab ved Dødsfald, og det er heller ikke sikkert, at disse Forhold bliver bestaaende, saa jeg synes, at det er lidt betænkeligt at gøre den i dette Lovforslag foreslaaede Ændring permanent, naar

Livsforsikringsselskaberne selv kun har ønsket en midlertidig Ændring.

Leerbeck: Som det fremgaar af Udtalelserne fra de danske Livsforsikringsselskabers Forening til Forsikringsraadet, vil den overordentlig store Tilgang af nye Forsikringer i 1918 og 1919 paa Grund af Lovens Bestemmelser i § 17 virke hemmende paa Livsforsikringsselskabernes Virksomhed. Ifølge denne Paragraf maa disse Selskaber nemlig paa et Tidspunkt, hvor Selskaberne endnu kun har haft Udgift af de forsikrede, foretage Henlæggelser til Sikkerhedsfonden ogsaa for disse Forsikringer. I det foreliggende Lovforslag er der taget Hensyn til dette Forhold, og efter Forsikringsraadets Henstilling foreslaas § 17 ændret saaledes, at denne Ulempe hæves, en Ulempe, der blandt andet kan medføre, at man i Aar med stærk Tilgang maa henlægge saa meget til Sikkerhedsfonden, at det gaar ud over Henlæggelserne til Bonusfonden. Der er Grund til at vente, at Kravet om Tegning af Livsforsikring fremdeles vil tiltage. Livsforsikringer i vore Dage er jo af overordentlig Betydning for Befolkningen; og for at denne i saa fuldt Maal som muligt kan komme til at nyde godt af Forsikringen, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) har i de danske Livsforsikringsselskabers Forenings Skrivelse fundet den Bemærkning, at man ønskede en midlertidig Ændring af § 17, men har ikke fundet dette udtrykt i selve Forslaget til Lov. Naar de danske Livsforsikringsselskabers Forening i deres Skrivelse taler om en midlertidig Ændring, mener jeg imidlertid, at dette maa forstaas saaledes, at Forsikringsselskaberne, der, som af det ærede Medlem (Kragh), der talte først, omtalt, har henvendt sig til Foreningen af danske Aktuarer om gennem et Udvalg at undersøge hele dette Forhold, har ment, at man allerede nu, inden den endelige Undersøgelse er tilendebragt, burde gaa til en Ændring, der altsaa for saa vidt har Midlertidighedens Karakter, som den ikke udtrykker alt, hvad de danske Livsforsikringsselskabers Forening egentlig tilsigter, naar de vil anbefale den endelige Ordning. I den Erklæring, som Forsikringsraadet har afgivet, foreslaas det derfor heller ikke, at denne Lov skal være midlertidig.